

de højere Embedsmænd, kan Administrationen jo kun stille Forslag; det bliver i Almindelighed Finansudvalget, som træffer endelig Bestemmelse om, hvor mange der skal ansættes.

Ogsaa om Hovedrevisorens Stilling har der været ført indgaaende Forhandlinger i Udvalget. Flertallet billiger den Stilling, der gives ham ved Lovforslaget. Man kan i det hele taget slutte sig til Kravet om, at det stærkere end hidtil fastslaas, at de overordnede Embedsmænd i Jernbaneanministrationen kun skal beskæftige sig med Jernbanesager. Jernbaneanministrationen er i sig selv saa omfattende, at et tilfredsstillende økonomisk Resultat kun kan opnaas, naar de enkelte Ledere søger deres Styrke i deres Begrænsning, og der saa tilvejebringes forskellige Melleminstan- ser; som her foreslaaet, ved Distriktscheferne og deres underordnede Medarbejdere, saadanne Melleminstanter, som drager Omsorg for, at Samarbejde iværksættes paa de Omraader, hvor Afdelingerne gaar umærkeligt over i hinanden — i det praktiske Liv er der jo mange Steder, hvor Afdelingerne umærkeligt berører hinanden. Man skønner det rigtigt, at Hovedrevisoren stilles direkte under Ministeren for offentlige Arbejder, og at der gives ham fornøden Medhjælp, saa at Revisionen ikke indskrænkes til en talmæssig Revision, men i Fremtiden ogsaa kan blive af mere kritisk Art, det vil sige en nøje Undersøgen af Detaillerne, paa Basis af hvilken en Hovedrevisor saa skematiserer og udfører Beregninger, tilvejebringer en indgaaende Statistik over Driftens Enkeltheder. Saadanne Undersøgelser og Beregninger skal tjene Generaldirektøren og Distriktscheferne til Overvejelse og Bedømmelse i deres Virksomhed. Det er nemlig for at bedømme en saadan Administration rigtigt ikke nok at have Generaldirektørens og Distriktschefernes praktiske Skøn. Ej heller er det nok, naar de faar Afdelingschefernes Sagkyndighed til Hjælp. Nej, deres hele Virksomhed skal underbygges med Statistik. Kun ad statistisk Vej er man i Stand til at udrede og klare Enkelthederne. Kun de overbevisende Tal, der fremkommer ad statistisk Vej, vil kunne paavise de mindre Fejl, som begaas i det daglige Liv i en saa omfattende Administration. Men skal Opgaverne stilles rigtigt til statistisk Undersøgelse, maa de stilles af en Mand som Hovedrevisoren selv. Derfor gælder det om at begrænse hans Virksomhed til kun at dreje sig om Statsbanerne. Hvis man —

som man fra anden Side har tænkt — vil gøre ham til Hovedrevisor ogsaa for andre Afdelinger indenfor Ministeriet for offentlige Arbejder, vil man udsætte sig for, at han ved at sprede sin Arbejds- kraft og dermed ogsaa sin Interesse ikke naar til Bunds, ikke skaffer til Veje netop det Materiale, der er af overbevisende Art. Det er en Kendsgerning, at der, naar der er Tale om Omsætning af eller Anlæg til Millioner, kun skal en ganske ringe Forandring, en ringe Forskydning af Driftsplanen eller Projektet til, for at der kan spares betydelig større Udgifter end de Beløb, som disse Detailberegninger andrager. Det er, som sagt, vanskeligt for en Administration alene ad praktisk Vej at komme til Bunds i disse Sager, og man har derfor fundet, at Tilrettelæggelsen af det Materiale, der skal føre til saadanne Opdagelser, næsten kun kan tænkes udført af Chefen selv. Derfor maa hans Arbejdsomraade være mindre, end man fra anden Side har ment. Det er i og for sig slet ikke noget nyt, der her foreslaas. Det er vel kendt i det praktiske Liv. Enhver, der har haft med Administrationen af store Aktieselskaber eller Andelsselskaber at gøre, vil vide, at man nu i disse Administrationer i høj Grad bygger paa det Materiale, der skaffes til Veje ved Hjælp af et virkelig klogt ledet Revisionsinstitut. De respektive Direktører er ganske klare over, at mangt og meget i det daglige Liv forbigaar deres Opmærksomhed; thi den praktiske Mands Skøn er vel det vigtigste, men han er ikke i Stand til uden Tilrettelægning af Detaillerne at komme til Bunds i sin Virksomhed.

Om Maskinafdelingens Forhold har der ogsaa været ført mangesidige Forhandlinger i Udvalget. Man er enig om § 5, 1ste Stykke, hvorefter Chefen for Maskinafdelingen til sin Raadighed faar en Værkstedbestyrer i København og Aarhus, medens der i Nyborg kun skal ansættes en Maskiningeniør. Under de respektive Værkstedbestyrere skal der saa være en Maskiningeniør, der igen til sin Raadighed har forskellige Assisterter. Hvor mange eller hvor faa der skal bruges; anstiller man ikke Betragtninger over. Ogsaa dette maa overlades til Administrationen. Under Maskiningeniøren sorterer forskellige Værkmestre, praktiske Folk, der leder den daglige Virksomhed indenfor det begrænsede Omraade, hvor de hører hjemme. § 5, 2det Stykke, omhandler eventuel Ansættelse af Overværkmestre. Anledningen